

4. Васьковська Я. Інформаційна підтримка інноваційного розвитку промислових підприємств / Я. Васьковська // Схід. Економіка. – 2012. – № 2(116). – С. 17-20.

5. Герасименко І. О. Інформаційне забезпечення системи управління інноваційною діяльністю аграрних підприємств / І. Герасименко // Економіка та управління АПК, № 1'2014.– С. 108-113.

6. Інформаційне і програмне забезпечення створення атласу земельних ресурсів адміністративного району / І. П. Андрейчук Ю. М. Ковальчук, Є. А. Іванов // Часопис картографії. – 2011. – Вип. 1. – С. 88-101. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ktvsh_2011_1_14.pdf

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ІННОВАЦІЇ» В РОЗРІЗІ СУЧАСНОЇ НАУКИ

Демченко Ганна Володимирівна

*аспірант кафедри економіки, організації
та планування діяльності підприємства*

*Харківського національного економічного університету
імені Семена Кузнеця*

В сучасній економічній літературі існує велике різноманіття концепцій і точок зору на визначення сутності інновацій (нововведень). Вчені-дослідники і практики використовують слово «інновація» або «нововведення» для позначення різних, іноді далеко не співпадаючих з реальним змістом даного поняття, явищ і процесів.

Дослідженням різних аспектів інновацій присвячені роботи багатьох закордонних і вітчизняних вчених, серед яких: Й. А. Шумпетер [6], С. Д. Ільєнкова [1], Р. А. Фатхутдінов [5], О.М. Ястремська та ін. Аналіз спеціальної літератури [1-3] показав, що інновації являють собою складний та багатоаспектний феномен. До теперішнього часу немає досить чіткого визначення даного терміну, під час трактування дослідниками поняття «інновації», виникає проблема багатозначності, що значно стримує ефективність практичного використання інновацій.

Наприклад, В.М. Комаров [2] вважає, що при перекладі з англійської мови слова «innovation» в україномовній традиції розуміння інновацій втрачено. Суть проблеми термінологічної невідповідності української та зарубіжної традицій він пов'язує з відсутністю в слов'янській групі мов, на відміну від романської, слова-аналога [2, с. 157].

О. Коробейников, А. Трифілова, І. Коршунов [3] стверджують, що поняття «нововведення», походить від англ. «invention», означає нову ідею, що в процесі розробки може бути реалізована в новий продукт, нову технологію, новий метод тощо. Поняття «інновація» вони розуміють як новий чи удосконалений продукт, або технологію, створену в результаті використання нововведення і реалізовану на ринку чи впроваджену у виробничу, управлінську чи іншу діяльність, тобто нововведення це основа інновації, інноваційна ідея, але не доведена до практичного використання [3, с. 59].

Дещо схожої думки дотримується й В.М. Комаров, який вважає, що термін «інновація» характеризує тільки факт впровадження нововведення [2, с. 154]. На його думку більш відповідним за значенням романській групі мов є український термін «поліпшення», оскільки він дозволяє розкрити процесну сутність інновацій та враховує факт оновлення технологій, процесу, організаційної структури і т. п. Однак інновація – це не поліпшення старого, а щось принципово нове, те, чого не було раніше [2, с. 160].

Різне трактування поняття «інновація» та «нововведення» пов'язано з різницею у власному розумінні вченими етимології цих слів. Порівняльний аналіз походження слова «інновації» в слов'янській та романській групах мов представлений в табл. 1, доповнено на основі [2, с. 167].

Таблиця 1

Порівняльний аналіз походження слова «інновації»

Слов'янська група мов	Романська група мов
Сталий аналог латинського слова «novatio» – «новація»	Походить від латинського «novatio» – «novation» перекладається як «оновлення»
«innovation» – «введення новацій» або «введена новація»	Походить від після латинського «innovatio» – «innovation» перекладається як «відновлення»

Таким чином, поняття «інновація» та «нововведення» можна вважати тотожними, оскільки слово «інновація» є похідним від латинського «novatio», що означає «новація», тобто щось нове, а слово «інновація», в залежності від перекладу, має значення – «введення новацій», тобто означає щось змінювати, оновлювати – як процес, або «введена новація» – означає результат дії цього процесу. Отже, цим терміном називають як об'єкти, так і процес впровадження. Тобто це робить правомірним використання термінів «інновація» та «нововведення» в якості синонімічних. Таким чином, можна зробити висновок, що це лише два підходи до визначення терміну – динамічний (інновація як процес) і статичний (інновація як результат впровадження чогось нового), що не заважає їм обом використовуватися в практиці господарювання підприємств.

Незважаючи на відсутність єдиної думки щодо визначення сутності інновацій, необхідно відзначити відмінні риси того, що розуміється під досліджуваним терміном. Серед таких характерних ознак необхідно відзначити: першість застосування, реалізованість, отримання корисного ефекту. Відомий американський футуролог Е. Тоффлер вважав, що жодна з проблем, з якими стикається бізнес, не є більш важливою або менш вивченою, ніж проблема нововведень [4, с. 45].

Список використаних джерел:

1. Ильенкова С. Д. Инновационный менеджмент / С. Д. Ильенкова. – М.: ЕАОИ, 2008.
2. Комаров В. М. Основные положения теории инноваций – М.: Издательский дом «Дело» РАНХиГС, 2012.

3. Коробейников О. П., Трифилова А. А., Коршунов И. А. Роль инноваций в процессе формирования стратегии предприятия // Менеджмент в России и за рубежом. – 2000 – № 3.
4. Гоффлер Э. Метаморфозы власти / Э. Гоффлер. – М., 2004.
5. Фатхутдинов Р. А. Инновационный менеджмент: учебник для вузов. 5-е изд. / Фатхутдинов Р. А. – СПб: Питер, 2005 – 340 с.
6. Шумпетер Й. А. Теория экономического развития. – М.: Директмедиа Паблишинг, 2008. – 401 с.
7. Управління інноваційною діяльністю: монографія / [Верещагіна Г. В. та ін.; під заг. ред. О. М. Ястремської та Г. В. Верещагіної]; Харк. нац. екон. ун-т. – Х.: ІНЖЕК, 2010. – 402 с.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА ЯК ФОРМИ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ

Драчук Юрій Захарович

*доктор економічних наук, професор,
провідний науковий співробітник відділу проблем
перспективного розвитку паливно-енергетичного комплексу
Інституту економіки промисловості
Національної академії наук України*

Трушкіна Наталія Валеріївна

*магістр з економіки, в.о. наукового співробітника відділу проблем
перспективного розвитку паливно-енергетичного комплексу
Інституту економіки промисловості
Національної академії наук України*

*Дослідження виконано в рамках науково-дослідної роботи ІЕП НАН України
«Розвиток публічно-приватного партнерства у процесі модернізації вугільної
промисловості та теплової енергетики» (код 6541030 – прикладні дослідження)*

Інноваційне підприємництво в сучасній економіці України – при загостренні конкуренції – розвивається недостатньо ефективно, що пояснюється як низькою часткою суб'єктів господарювання, які здійснюють в повній мірі інноваційну підприємницьку діяльність, так і відсутністю основних чинників, від яких залежить розвиток інноваційного підприємництва в країні: незначного попиту з боку споживачів на інноваційну продукцію; недостатнім фінансуванням науково-технічного потенціалу національної економіки; низьким рівнем функціонування венчурних фірм та інвесторів, котрі фінансують ризикову інноваційну діяльність.

Малий та середній бізнес зацікавлений у прискореній розробці та використанні нових технологій, виробництві нової продукції, доведенні до стадії промислового зразка нововведень, які передаються на комерційних засадах для застосування великими підприємствами.

З аналізу наукових економічних джерел, значна увага вчених приділяється проблемам розвитку інноваційного підприємництва в Україні [1–6]. При широкому обсязі наукових розробок з зазначеної проблеми, дослідження